

съ всеми властюи цръкви и некийхъ ѿ митрополитъ, и взами тешкими и тъмнициами лютѣ озловивъ досади, и пограблиеніемъ сътвори безчиннѣ и неподшибнѣ, таже срамъ есть глаголати; цръковъ же божио тешкими временми обложивъ и хиротониѣ прѣпрѣдѣлнїе нерассѣднѣ і еше живемъ епископомъ рѣкоположивъ, такоже речѣ Господъ въ светомъ еугеліи: не входеи дверми, нъ прѣблазен индѣ, тат есть и разбоинникъ. Изволеніемъ же божиемъ благеннїи архїепископъ нашъ куръ Проходъ тъмничаго страданія и взамъ свобожденіе и къ царскому граду приспѣвъ, повелѣніемъ же силнаго цара паки Охридскіе цръкви прѣдстательство и енорїа съвокупленіе съединитъ се, такоже бысть и прѣждѣ не тъчю, нъ и съборъ събрати се еже о Павлѣ изложенію по чину архїепископомъ повелѣвъ.

LXXI

Грамоти на български царе

Сега сж известни само осъмъ грамоти, издадени отъ български царе. Съ изключение на последната отъ тѣхъ — Брашовската, другитѣ засѣгатъ и македонски краища или пъкъ се съхраняватъ въ Македония, именно въ Света-гора. Ето защо тукъ ги обнародвамъ всичкитѣ. Това ми се наложи и отъ други съображения. Отличното издание на седъмъ отъ грамотитѣ, направено отъ Г. А. Илински (Грамоты болгарскихъ царей. Москва 1911), е вече библиографична рѣдкость. Изданietо на шестъ отъ грамотитѣ отъ С. С. Бобчевъ (Старобългарски правни паметници, София 1903) е направено главно съ учебни цели и безъ спазване на палеографията на паметницитѣ. Сега биде открита още една българска царска грамота въ Света-гора — Ватопедската. Библиография по българскитѣ грамоти, освенъ въ поменатитѣ трудове на Илински и Бобчевъ, вж. още у Бобчевъ, История на старобългарското право, София 1910, стр. 176—177.

При изданието на грамотитѣ, повечето отъ които имахъ възможность да разгледамъ въ самитѣ имъ оригинали, спазвамъ всичкитѣ имъ правописни особености. Недоглежданията и грѣшкитѣ на старитѣ издания оправихъ.

Тукъ не обнародвамъ грѣцкитѣ грамоти на българскитѣ царе. За едни отъ тѣхъ свр. Мутафчиевъ въ Сборникъ Златарски, стр. 163 и сл.